

כתר מלוכה

ענין מלכות הקב"ה אשר עליו מוסב סדר התפילה בשני ימי ראש השנה, הוא הענין העיקרי אשר לימדונו חז"ל שבכך "תמליכוני עליכם", - בכך אנו ממליכים את הבוי"ת על האדם ועל כל הברואה כולה, ביום זה דראש השנה.

- האם מי שהוא מלך מכבר נזקק להמלכה נוספת?
- וביותר, למי ש"המלכות שלו היא ולעולמי עד ימלוך בכבוד" מה יתן לו ומה תוסיף לו המלכה זו?
- ובפרט על ירי זעירי דזעירי, אנשים בשר ודם קרוצי חומר דלים וריקים?

מהו א"כ, תוכנה של המלכה זו?

תוכן ההמלכה - על עצמנו. המלכה זו שבאה ע"י כלל ישראל ביום טוב דראש השנה אינה המלכה של יצירת מלך או נתינת כח ותוספת למלך. שכן "ה' מלך לעולם ועד", ואינו זקוק למלכותו לשום כח או הסכמה, אלא, שבהמלכה זו מייחסים ישראל את מלכותו לעצמם, מכניסים עצמם תחת חסות מלכותו והנהגתו - "אנו עמך ואתה מלכנו". כי שני פירושים יש לענין של המלכה, - האחד הוא הכתרת מלך חדש וענינה הוא הכתרה למי שעד עתה לא היה מלך, ובמקום שעד עתה לא היה תחת שלטון אותו מלך, והמלכה זו היא המחדשת ויוצרת בעצם ענינו של המלך. אך, קיימת המלכת מלך אשר מולך כבר מאז ומקדם, אלא, שיתכן ונמצאים מתוככי העם יחידים או רבים שבמעשיהם מרחיקים עצמם מחפץ המלך שיקרא שמו עליהם. ואינם חשובים דיים להקרא ולהחשב מעם המלך. הנה הללו, שיחפצו לתקן חסרונם זה, ולהסיר מעליהם את המפריע צריך שיבואו ויכריזו "אתה הוא מלכנו", יבואו הם וימליכו אותו למלך על עצמם. אף שבהמלכה זו אין הם מוסיפים למלך עצמו ולא כלום, אך לעצמם הם מוסיפים, כי בכך חוזרים ונכללים בעם המלך לחסות בצילו, ויזכו לכל אשר יזכו בני העם כולו.

- וזוהי תוכנה של מלכויות ביום טוב של ראש השנה!

כלל ישראל "מתאחד" כולו ברצון עצום ועמוק להיות אותם אלו אשר שם מלכותו יתברך נקרא עליהם, להיותם ראויים להצטרף לאותה מלכות ולהשתייך לאותו מלך.

המלכה הכרוכה עם תיקון המעשים

יחד עם המלכה זו על עצמם, כרוך גם הרצון וההשתוקקות לתקן את כל מה שעיוותו וגרמו בכך שהתרחקו מצילו של אותו מלך, וכשממליכים ומכריזים - "אתה הוא מלכנו" כוללים בהכרזה זו הכרזה נוספת. אין כל ערך בנתינת כתר לראש המלך כאשר עדיין מחזיקים במעשים ובפעולות שהם היפוך מלכותו יתברך, רק בתיקון המעשים והחרטה עליהם יש תוקף וערך להכרזה "כי אנו עמך ואתה מלכנו" ויהי בישורן מלך.

המלכה - איחוד היוצר עם

בזאת אשר כלל ישראל מצטרפים ומתאחדים בכך שמעמידים את המלך בראשם, יוצרים הם את עיקרה של מלכות ושל מלך. שהוא רק כאשר קיים עם שהוא מלכו והם עמו - שלו. ופירוש של עם הוא לא ריבוי אנשים בלבד, אלא דווקא כשאותם אנשים מתאחדים ומאוחדים ומשייכים עצמם זה לזה. וכאשר עם ישראל מוסיף ומעמיק את כח הצירוף והאיחוד שלו, ע"י שמכריז "אתה הוא מלכנו" הרי בכך מגדילים ומעצימים את כח העם של בני ישראל, ועל ידי זה נותנים למלכם העומד בראשם יותר תוקף ויותר עוז, ומגדילים ומעלים את כתר מלכותו יתברך.

וזהו חלק גדול מעיצומו של יום טוב דראש השנה. העבודה להסיר כוחות הגורמים לפיזור ופירוד, ולהוסיף חוזק ועוצם לכח המצרף והמאחד את כלל ישראל להקרא עליהם כאחד שם עם ישראל אשר הקב"ה הוא בראשם והוא מלכם. - ויהי בישורן מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל.

כח השופר להמלכה זו

ובמה? - כיצד ממליכין את הקב"ה על עצמנו?

- בשופר!

מהו השופר, ומדוע יש בו ענין של הכרזת מלך, והרי רבו אופני גינוני מלכות, ומדוע דווקא תקיעת שופר הועדף להיות זה אשר על ידו יוכרז ויבוא לידי בטוי המלכתו יתברך! הדבר בזה הוא אשר דיברנו. כי כח השופר נתפרש במקראות כאופן ההמלכה בו עסוקין כלל ישראל ביום טוב זה דראש השנה. גם לענין המלכה של מלך במקום שיש כביכול עוררין- וגם לענין ההמלכה של התאחדות העם. "וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה!" (מ"א, א. לט)

ומדוע בשופר?

אלא שהמלכת שלמה המלך היתה בזמן שקמו עוררין עליו ועל זכותו למלוך, כאשר אדוניה קם למלוך והלכו עמו משרי המלך וכוהני העם. וציווה דהמע"ה להמליך את שלמה "ובא וישב על כסאי והוא ימלוך תחתי" הרי בהכתרה זו נוסף על המלכת שלמה גם ביטול כל מציאות של מלך אחר, (ולכן היה גם הציווי של שמן המשחה על שלמה המלך מה שלא נמצא בזרעו של דהע"ה), ולכך היה זה בשופר, לתת לדבר פרסום רב שימנע ההצטרפות למלך אחר, ולהביא את כל השומעים אל מי שהמלכות שלו, - כי כן הוא תכונת השופר ותכנו.

וכן הוא גם בראש השנה. - ההכרזה "ד' אתה הוא מלכנו" - להפקיע היא באה ממעשים אשר מורין על עוררין כביכול על מלכותו ית', שכן יש "מלך זקן וכסיל" הטוען למלכות על כל בני אדם, וכוחו עמו "לבנות מצודים גדולים" ולפורשם על כל החיים, הנה בהשמע קול השופר אשר מכריז ואומר "ה' מלך ה' מלך, ה' ימלוך לעולם ועד" ואף מבטל כל טוען זכות מלכות ושלטון על האדם ועל העולם, בכך תמליכנו עליכם!

ובמה? בשופר! כי זהו תוכנו של המלכה בשופר. גם המלכה שבאה ע"י איחוד העם ע"י שופר היא באה, שכן כוחו וסגולתו של קול השופר הוא כח התכנסות והתאספות העם מקצה אל קצה - " ויתקעו בהן ונועדו אליה כל העדה אל פתח אהל מועד" (במדבר י"ג) וכן בגאולה, מוזכר, התקיעה "בשופר גדול" לקבץ גלויותינו, כי זוהי סגולתו של שופר להיות מצורפים ומאוחדים "למקרא העדה"

וכן הוא בכל רה"ש ורה"ש הוא זמן לתת עוז ותעצומות למלך ישראל, ובהשמע קול השופר המצרף ומאחד, את הכלל, מתקיים המקרא ד"בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל" אז "ויהי בישורון מלך". זהו תוכנה של המלכה זו, - ולכך באה היא בשופר.

כי קול השופר תכונתו וכוחו לעורר ולחזק מלכות מעוררין. ולאחד ולצרף פזורים ורחוקים מהרשות הגדולה של המלכות האמיתית, לחזור וליתן לו יתברך כתר מלוכה, וכן מלמדנו המקרא - "יתקע בשופר גדול ובאו האובדים מארץ אשור והנדחים בארץ מצרים, והשתחוו לה' בהר הקודש בירושלים" מתוך יתד נאמן - מוסף קודש